

El Sant Pare administra el baptisme

▶ Vint infants varen rebre el baptisme de mans de Benet XVI —en la fotografia— en el marc solemne de la Capella Sixtina, el lloc on és elegit el Sant Pare, el diumenge 13 del passat gener, festa del Baptisme de Jesús al Jordà. El Sant Pare es dirigí als pares i padrins per recordar-los «la responsabilitat comuna d'educar en la fe els fills i de donar-los sempre un bon exem-

ple per mitjà de l'exercici de les virtuts cristianes». En aquest Any de la Fe, el Papa recordà que el baptisme és un regal gratuït de Déu que cap de nosaltres podria merèixer. La Quaresma, que ara iniciem, és un camí cap a la Pasqua, el moment de l'any més adient per rebre aquest sagrament o per renovar les seves promeses.

GLOSSA

Deixar-se educar per Jesús

Durant un trimestre els alumnes d'una escola treballen, segons les possibilitats de cada edat, la vida d'un sant o santa, el seu pensament, la seva obra i la seva experiència de fe, de Déu i de l'Evangeli. Els alumnes de 4t d'ESO, un grup dels quals es prepara per rebre el sagrament de la confirmació, van aportar un seguit d'idees i comentaris, i una de les noies elaborà el redactat final de la pregària conjunta que van fer en una celebració de la Paraula, al final del trimestre:

«Senyor, et donem gràcies per tots aquells moments en què hem sabut actuar correctament i coherentment, triant un bon camí que ens ha dut a l'alegria i a la felicitat de fer les coses com Jesús ens ha ensenyat: estimant i servint. És cert que no és fàcil, i que en ocasions ens resulta especialment feixuc amb algunes persones, i no per mala voluntat sinó perquè les relacions humanes són complexes. Però fent-ho també s'aprèn a mirar amb benevolència, a comprendre altres vides, a desitjar als altres el millor i a treballar oferint l'ajuda necessària. És aquí on entra el fet d'actuar; és a dir, posar fil a l'agulla per millorar el món. Actuen les paraules i els gestos, els silencis i les mirades; actua

el nostre temps i com el fem servir; actuen els nostres esforços per aixecar aquell que camina entristit; actua donar la vida cada dia.

»Volem emmirallar-nos en la teva mirada, volem sentir-nos acompanyats per Tu. Ajuda'ns a no desviar la nostra mirada de la teva, a saber aturar-nos cada cop que sentim que quelcom no va bé, a saber reflexionar sobre allò que ens inquieta, a pregar per experimentar la teva proximitat, a saber escollir un bon camí, a fugir del més fàcil i a actuar sempre per allò que vulguem millorar. Preguem al Senyor...»

És aquesta una experiència de com l'acció pedagògica d'uns educadors que presenten i ofereixen elements de coneixement i reflexió a partir de la vida d'un sant, d'un amic qualificat de Jesús, durant unes setmanes, desemboca en la pregària. L'acció dels educadors porta a l'acció pedagògica del Mestre Jesús, a deixar-se educar per Ell en aquelles actituds del cor que ens fan compassius i benèvolos envers els altres, que ajuden a acceptar les dificultats del seguiment incondicional, enfortint la confiança en Jesús amb esperança i fe. «Fes que conegui, Senyor, les teves rutes, ensenya'm els teus camins» (Sl 25,4).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Creure en la caritat suscita caritat. «Hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut» (I)

La Quaresma que dimecres passat hem començat amb la imposició de la cendra, ens porta vers un horitzó d'obertura profunda a Déu i al proïsme, per celebrar amb fruit la Pasqua de Crist. La seva mort i resurrecció, el nucli de la fe, continuen donant vida a la humanitat. És el misteri que l'Església coneix i anuncia amb goig i respecte, des de l'alba del primer diumenge de la resurrecció del seu Senyor, i és la font de tota caritat.

El **missatge per a la Quaresma 2013 del Papa Benet XVI**, inserit en l'Any de la Fe, ens ajuda a preparar-nos per a la Pasqua posant com a punt de referència **la fe i l'amor**. La Quaresma és sempre una moment propici per a la conversió a Déu i per a obrir el nostre cor als germans més necessitats, compartint amb ells el que és nostre. El missatge que Benet XVI ens proposa és ben encoratjador: «**Creure en la caritat suscita caritat. "Hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut" (1Jo 4,16)**», i aprofundeix en la relació entre la fe i l'amor. Se subdivideix en quatre punts: «la fe com a resposta a l'amor de Déu», «la caritat com a vida en la fe», «el llaç indissoluble entre fe i caritat», i «prioritat de la fe, primat de la caritat».

L'amor no és només un «manament» del Senyor —«*Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat*» (Jo 13,34)—, sinó la resposta al do de l'amor de Déu. El «sí» de la fe marca el començament d'una lluminosa història d'amistat amb el Senyor, que ha d'omplir tota la nostra existència i li ha de donar ple sentit. Diu Benet XVI: «amb la fe s'entra en l'amistat amb el Senyor, i amb la caritat es viu i es cultiva aquesta amistat». També adverteix que «per a una vida espiritual sana cal defugir tant el fideisme com l'activisme moralista», i després assenyala que «l'existència cristiana consisteix en un continu pujar a la muntanya de la trobada amb Déu per després tornar a baixar, portant l'amor i la força que deriven d'aquest amor, per tal de servir els nostres germans i germanes amb el mateix amor de Déu». La «caritat» no es limita a la solidaritat o la simple ajuda humanitària, sinó que la major obra de caritat és l'evangelització. «Tot parteix de l'amor i tendeix a l'amor.»

En el context de l'Any de la Fe val la pena recordar que la fe i la caritat són dues cares de la mateixa moneda, és a dir la nostra pertinença a Crist. I la conversió que ha de representar l'Any de la Fe per a tots, ha de comportar-se més fe, és clar, però sobretot més amor. En aquesta fase històrica en què és difícil per a les persones reconèixer i trobar un camí cap al futur, la paraula del Papa presenta una proposta unitària, un camí de vida en què l'acollida de Déu engendra l'acollida de l'altre en totes les seves dimensions, expressions i exigències, i, així l'Església pot ser far lluminós per a una humanitat renovada i contribuir a l'arribada de la «*civilització de l'amor*».

Demaneu que Déu infongui en nosaltres la caritat, i que l'Esperit Sant ens faci participar de l'abnegació pròpia de Jesús: filial envers el Pare i fraterna envers tota persona que ens necessiti.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

NÚRIA ORTÍN

Compromís d'Església

Després de l'experiència viscuda el 4 d'octubre passat amb la reeixida celebració de la Nit de Ràdio Estel i *Catalunya Cristiana*, al setmanari pensen que és un bon moment per donar-lo a conèixer encara més i, per això, han engegat una campanya per engrescar nous subscriptors. La Núria Ortín és relacions públiques de *Catalunya Cristiana* i Ràdio Estel (tel. 934 092 770).

Com ha evolucionat el setmanari? *Catalunya Cristiana* és un mitjà al servei de la comunió. En els últims anys, el repte ha estat créixer en el servei a la comunió dins i fora de les nostres Esglésies diocesanes. Per fer-ho, hem donat veu a les diverses sensibilitats i carismes d'Església. En l'actual context de crisi econòmica i de valors, el setmanari ha augmentat el seu compromís social.

Què li faltaria per arrodonir el producte?

Moltes coses, perquè quan parlem d'ideals val la pena ser sempre molt agosarats! Ens agradaria poder comptar amb més recursos humans i materials, per poder reflectir amb més fidelitat la realitat viva de les nostres Esglésies. Un altre somni seria oferir la revista a tot color i apostar de valent per l'edició digital.

Com s'està adaptant a les noves necessitats?

Els joves són un compromís pendent, com també ho són per a l'Església en general. Intentem arribar-hi a través de xarxes socials (Facebook o Twitter), però no és fàcil, perquè encara fem servir un llenguatge que no és el seu. La campanya de subscripcions és també una bona oportunitat per prendre el pols a la joventut. La nostra fita és aconseguir mil nous subscriptors!

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

La persona creix a l'escolta de la Paraula de Déu, a la casa de Déu que és l'Església

Fem la *Illiçó divina* (*lectio divina*) en el Temple de Déu que és l'Església i, en definitiva, en l'Eucaristia. En ella se'ns dona per llegir l'Evangeli, amb les Benaurances i el Sermó de la Muntanya, com ho farem més endavant. Llegim també l'ensenyament de Pau i de Joan, de Pere i de Jaume, arrelat en el Primer Testament, amb la Llei de Moisès perfeccionada en Crist, juntament amb els Profetes que l'anuncien.

Proposo aquesta *Illiçó divina* del Parenostre, tot subratllant la importància de dir-lo bé, de tant en tant, amb gran silenci interior, amb gran confiança:

Pare nostre que estàs en el cel, que el teu Nom sigui conegut, estimat i adorat; vingui a nosaltres el teu Regne de justícia, amor i pau; faci's la teva voluntat a la terra com al cel: quan escoltem la paraula de Jesús i la posem en pràctica fem la teva voluntat. Estem en Crist, Camí. Que sapiguem donar a tothom el pa de cada dia i que no ens falti el Pa de la Vida que és Crist en l'Eucaristia; perdona'ns les culpes amb el teu Amor per tal que també nosaltres estimem i perdonem sempre. No permetis que caiguem en temptació i allibera'ns de tot mal. Amén. En tenim prou amb la Pregària i amb la Caritat viva, viscudes en el Poble de Déu.

Josep M. Rovira Belloso

(*Déu fa créixer les persones*, Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Com hem de dialogar sobre la fe?

Per facilitar un diàleg respectuós i enriquidor entre el cristianisme i les noves espiritualitats també cal que estudiem les actituds que afavoreixen la comunicació: com hem de dialogar?

Més enllà d'actituds primàries, d'atracció o de rebuig, pròpies d'un primer contacte del cristianisme amb les noves religiositats, es va generant dins de l'Església una actitud més oberta i dialogant. Molts cristians veuen amb un prudent optimisme el retorn de l'espiritualitat. El creixent interès per la mística pot revifar els profunds valors de l'espiritualitat cristiana. Creients i no creients llegeixen els escrits de Teresa d'Àvila i Joan de la Creu.

Per aconseguir una fecundació mútua entre el cristianisme i les noves formes d'espiritualitat, cal passar de la dialèctica al diàleg.

L'actitud de diàleg és acollidora i s'accepten les aportacions de l'altre com un possible enriquiment i com una possibilitat de trobada. El diàleg es fonamenta en una predisposició a aprendre. En el fons, el diàleg pressuposa la recerca d'una veritat (*logos*) entre dos (*dia*) que són conscients de llur ignorància i que es mouen pel desig de conèixer, no d'imposar la pròpia opinió. Aleshores, enraonar esdevé una manera de raonar, de cercar la veritat.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una fe activa

La fe acompanya el qui ha demanat el baptisme guiant-lo fins arribar a la recepció del sagrament baptismal. En aquest itinerari, sobretot en els moments ja assenyalats del diàleg d'acolliment i del lliurament de la formulació de les veritats de la nostra fe per mitjà del Credo, la fe certament que va prenent vida en el qui espera rebre el baptisme, però és una fe acollida, rebuda. Per més important i significatiu que sigui rebre i acollir el do de la fe, el seu protagonisme se centra més en qui dona la fe que no pas en qui la rep.

Però ve el moment del baptisme, i aleshores sí. El qui ha d'acostar-se a les fonts baptismals, abans de fer-ho, amb una formulació breu i dialogada confessa la seva fe en la Trinitat santa de Déu i en cada una de les seves Persones: el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. És aquesta professió de fe, que rep el nom de «Professió de fe baptismal» i que renovem cada any durant la vetlla pasqual, la que té com a resposta ser submergit (o passar) per les aigües baptismals, les que ens donen novetat de vida: vida de comunió amb la santa Trinitat, després d'haver mort i resuscita (sacramentalment) amb Crist pel baptisme.

En el moment de fer aquesta professió de fe prèvia al baptisme, es pot dir que la fe pren, en aquella persona, una dimensió nova. Ja no és només un do rebut o acceptat. És, tal com diu el ritual, una *fe activa*, perquè té com a protagonista el qui rep el baptisme. És ell (o ella) qui, de manera personal i activa, confessa la seva fe.

A partir d'aquell moment, la fe del batejat ja haurà de ser sempre *activa*, serà el nord de la vida del cristià. Serà la claror que il·lumini els seus passos pels camins de Déu. La fe activa farà activa la vida del cristià.

Josep Urdeix

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

17. ✠ Diumenge I de Quaresma [(litúrgia hores: 1a setm.): ■ Dt 26,4-10 / Sl 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM).

18. Dilluns [■ Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo.

19. Dimarts [■ Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità.

20. Dimecres [■ 1Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. v), bisbe; santa Amada, rel.

21. Dijous [■ Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7, 7-12]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal.

22. Divendres [□ 1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv. Santa Margarida de Cortona, religiosa.

23. Dissabte [■ Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. ii), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

DIUMENGE I DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisès digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombros. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat". Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

▶ Salm responsorial (90)

R. *Estigüeu vora meu en els perills, Senyor.*

Tu que vius a recer de l'Altíssim / i passes la nit a l'ombra del Totpoderós, / digues al Senyor: «Sou la muralla on m'emparo, / el meu Déu, en qui confio.» R.

No et passarà res de mal, / ni s'acostarà a casa teva cap desgràcia, / perquè ha donat ordre als seus àngels / de guardarte en els camins. R.

Et duran a les palmes de les mans / perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres, / trepitjaràs lleopards i escurçons, / passaràs sobre lleons i serpents. R.

Ja que ell s'ha fet tan meu, jo el salvaré, / el protegiré perquè coneix el meu nom. / Sempre que m'invocui, l'escoltaré, / estaré vora d'ell en els perills, / el salvaré i tothom l'estimarà. R.

Jesus rebutja les temptacions del dimoni. Pintura del Duccio. Col·lecció Frick, Nova York

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Esriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor». Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim al llavis. Diu l'Esriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat». Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invocuen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa». Jesús li va respondre: «Diu l'Esriptura que l'home no viu només de pa». Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu». Jesús li respongué: «L'Esriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol"». Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Esriptura diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardar-te" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres"». Jesús li respongué: «Diu l'Esriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu"».

Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Dijo Moisés al pueblo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tú dirás ante el Señor, tu Dios: "Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí, con unas pocas personas. Pero luego creció, hasta convertirse en una raza grande, potente y numerosa. Los egipcios nos maltrataron y nos oprimieron, y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios de nuestros padres, y el Señor escuchó nuestra voz, miró nuestra opresión, nuestro trabajo y nuestra angustia. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y portentos. Nos introdujo en este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado." Lo pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios.»

▶ Salmo responsorial (90)

R. *Está conmigo, Señor, en la tribulación.*

Tú que habitas al amparo del Altísimo, / que vives a la sombra del Omnipotente, / di al Señor: «Refugio mío, alcázar mío, Dios mío, / confío en ti.» R.

No se te acercará la desgracia, / ni la plaga llegará hasta tu tienda, / porque a sus ángeles ha dado órdenes / para que te guarden en tus caminos. R.

Te llevarán en sus palmas, / para que tu pie no tropiece en la piedra; / caminarás sobre áspides y víboras, / pisotearás leones y dragones. R.

«Se puso junto a mí: lo libraré; / lo protegeré porque conoce mi nombre, / me invocará y lo escucharé. / Con él estaré en la tribulación, / lo defenderé, lo glorificaré.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 10,8-13)

Hermanos: La Escritura dice: «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón.» Se refiere a la palabra de la fe que os anunciamos. Porque, si tus labios profesan que Jesús es el Señor, y tu corazón cree que Dios lo resucitó de entre los muertos, te salvarás. Por la fe del corazón llegamos a la justificación, y por la profesión de los labios, a la salvación.

Dice la Escritura: «Nadie que cree en él quedará defraudado.» Porque no hay distinción entre judío y griego; ya que uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan. Pues «todo el que invoca el nombre del Señor se salvará».

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y, durante cuarenta días, el Espíritu lo fue llevando por el desierto, mientras era tentado por el diablo. Todo aquel tiempo estuvo sin comer, y al final sintió hambre.

Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, dile a esta piedra que se convierta en pan.» Jesús le contestó: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre"». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me lo han dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo.» Jesús le contestó: «Está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto"». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: "Encargaré a los ángeles que cuiden de ti", y también: "Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le contestó: «Está mandado: "No tentarás al Señor, tu Dios"».

Completadas las tentaciones, el demonio se marchó hasta otra ocasión.

COMENTARI

No temptis el Senyor, el teu Déu

L'evangeli d'avui ens ofereix, com cada any, el relat de les temptacions de Jesús; aquesta vegada segons la versió de Lluç. Després de la presentació inicial, la narració està dividida en tres escenes que giran al voltant d'una oferta del diable i d'una resposta de Jesús a base d'una citació bíblica.

A la presentació, Jesús apareix ple de l'Esperit Sant que el condueix al desert per ser temptat pel diable; i on, al mateix temps, un dejuni intens el deixa extenuat de fam.

El diable ataca sempre pels punts febles, en aquest cas la fam de Jesús. La primera temptació afecta la

identitat divina de Jesús i la seva debilitat humana, la fam. Jesús respon referint-se a l'aliment vital que aporta la paraula de Déu, de la qual és missatger.

La segona temptació rau en l'oferta del diable de participar del seu poder sobre tota la terra a canvi d'adorar-lo a ell. La tergiversació del món: adorar el diable com a principi de tota autoritat fonamentada en el propi interès egoista. Jesús respon referint-se a l'exclusivitat de Déu sobre tot poder i autoritat.

La tercera temptació es basa, novament, en la identitat divina de Jesús, en el si del temple de Jerusalem i amb manifestació d'àngels; un signe religiós fonamental en l'acompliment espectacular de

l'Esriptura (cf. *Salm* 90,11). Jesús ho qualifica com a temptació a Déu mateix.

Jesús, amb la gràcia de l'Esperit de què es portador, ha vençut el diable amb les seves ofertes afalgadores. Davant la temptació d'usar la seva divinitat a favor de les necessitats humanes (fam), d'aconseguir un poder social (la glòria dels reialmes) o religions espectacular (salvat pels àngels), Jesús resta fidel a la seva feblesa humana i a la seva intenció d'acomplir la voluntat de Déu, fins a l'extrem. Tot un programa per a nosaltres en aquesta Quaresma: escoltar la Paraula de Déu, assimilar-la, i viure-la al servei de la voluntat de Déu, i no de la nostra.

Jordi Latorre, SDB

Pregària ecumènica a La Seu d'Urgell

El darrer dia de l'Octavari de Pregària per la Unitat dels Cristians, un bon grup de germans de les comunitats cristianes, catòlica i evangèlica, es van reunir a l'Església de la Missió per compartir la fe en Crist Redemptor amb pregària comuna, donant resposta al lema de la Jornada d'aquest any 2013 «Què espera el Senyor de nosaltres?» (Mt 6,6-8).

Van presidir aquesta celebració Mn. Xavier Parés, Degà i Rector de la Catedral, per la comunitat cristiana catòlica, i el Dr. Òscar Rosell, Metge Pediatra, per la comunitat cristiana evangèlica. Tots dos van fer una reflexió sobre la Paraula de Déu i la situació sociocultural que ens envolta i preocupa tothom. L'oració del Pare nostre va finalitzar la celebració.

Reconeixement d'imatges

Si trobeu aquesta icona podeu fer parlar les imatges. Per veure-ho seguïu aquestes instruccions:

- 1 Descarregueu-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android
- 2 Apunteu amb el vostre dispositiu a la imatge que contingui la icona

Per assegurar un bon funcionament, cal que quan enfogueu la imatge no es projectin ombres. També cal que mantingueu el paper llis. Finalment, cal que visualitzeu la imatge sencera a la pantalla del vostre dispositiu.

Mans Unides, Assemblea i projectes

Mans Unides celebrà la seva assemblea anual el dissabte 19 de gener, durant tot el matí, al Santuari del Sant Crist de Balaguer, sota la presidència de Mons. Joan-Enric Vives, de la Delegada diocesana de Mans Unides, Sra. Teresa Cabanas, i del Consiliari diocesà Mn. Lluís Eduard Salinas. Hi van assistir membres de les delegacions de Balaguer, La Seu d'Urgell, Andorra, Puigcerdà, Ivars d'Urgell i La Fuliola.

S'aproven els balanços econòmics de l'any 2012, que comptabilitzen una davallada de donacions entorn d'un 10% i es valoraren i aprovaren els dos Projectes d'ajudes per a aquest any: un a Nigèria per a recolzar el treball per a la promoció de la dona; i un altre a Guatemala per donar suport a una ràdio comunitària que ajudarà en educació, solidaritat, connexió i programes culturals en una zona de prop del milió de persones.

S'insistí per part de tots els membres que calia animar a ser solidaris, per més que aquí tinguem els greus problemes derivats de la crisi econòmica. I alhora es posaren en comú iniciatives diverses per a educar i enfortir el sentit solidari del viure cristià.

La Campanya 2013 va començar amb el dejuni voluntari del dia 8 de febrer, i durarà tot l'any.

L'any passat es van recollir 63.707 euros per a les campanyes que es van dur a terme a Kènia i a Costa de Marfil.

PROJECTES DE MANS UNIDES 2013

Contra la violència i la discriminació de les dones

Al sud-oest de Nigèria, a l'estat de Lagos, en la zona de Ajeromi-Ifelodun i de Mainland, es vol afrontar una intervenció de formació de dones a càrrec de l'organització «Ajegunle Community Project», que hi treballa des de 1996 per reduir l'alt índex de violència de gènere en l'entorn familiar. Les zones d'intervenció són barrriades densament poblades per una gran varietat ètnica. La majoria són famílies monoparentals, un 60% dels nens entre 9 i 14 anys estan treballant d'alguna manera en el sector del comerç mentre estudien, amb matrimonis molt joves i una gran conflictivitat deguda a la manca de privacitat pels espais reduïts en els que han de viure. La violència domèstica és tan alta a Nigèria que no basten les lleis per aturar-la.

Una ràdio comunitària educativa

Aquest projecte es duu a terme a Guatemala, en el departament de Verapaz, on més d'un 50% de la població viu en la pobresa i un 16% en extrema pobresa. Entre els indígenes l'índex d'extrema pobresa es dispara, i afecta a un 90% d'ells. La taxa d'analfabetisme se situa entre un 57% i un 84% de la població rural. És una zona, a més, amb molta conflictivitat social i de tràfic d'estupefaents. En aquest context de grans dificultats per a la formació humana i tècnica, és molt important augmentar la cobertura d'aquesta emissora de ràdio, a través de la qual es fa arribar molta informació, formació i suport als indígenes i a la població rural. És una ràdio que treballa des del seu inici en la defensa dels drets dels indígenes i fa un gran servei social, sense caràcter lucratiu.

Voluntariat social dels joves de la diòcesi

El cap de setmana del 27 de gener, una quinzena de joves de grups TXX d'Andorra, La Seu d'Urgell i Ribes de Freser van dur a terme una experiència de voluntariat a Barcelona: L'Alternativa Plus.

Alguns d'ells, el divendres a la tarda van anar a l'AREP, una associació que es dedica a les persones amb Malalties Mentals, on van poder aprendre i jugar al ping-pong.

Dissabte al matí hi tornarien per jugar un partit de futbol. Un altre grup de participants van anar al Cotolengo, on van compartir el matí amb les persones que hi viuen, estant amb elles, ajudant-les a menjar, etc. El dissabte a la tarda, un grup va anar a Sant Joan de Déu a fer un taller amb els nens i nenes de l'hospital, mentre que l'altre grup va anar al barri del Raval a conèixer d'aprop la problemàtica entorn la gent que viu al carrer, la prostitució, les drogues i l'alcohol.

Finalment, diumenge, un grup va estar al Menjador Social de les religioses de la Mare Teresa de Calcuta, a la parròquia de Sant Agustí, servint menjar als diferents torns de dinar que s'hi fan amb persones necessitades del carrer. I un altre grup va anar a Llar de Pau, una residència dirigida per les Filles de la Caritat, on viuen dones en situació d'exclusió social. Aquí els joves van preparar jocs i van dinar amb elles.

Segueix el Full Dominical d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

El Dr. Pié-Ninot parla als preveres d'Urgell sobre el Sínode del 2012

Dilluns dia 4 de febrer al Santuari del Sant Crist de Balaguer tingué lloc la segona Jornada de Formació Permanent dels preveres, en aquest Any de la Fe, organitzada pel Bisbat d'Urgell. La jornada fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i el ponent fou el Dr. Salvador Pié-Ninot, professor de la Facultat de Teologia de Barcelona i de la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma i que participà com a teòleg-expert en el Sínode dels Bisbes a Roma sobre la Nova Evangelització per a la transmissió de la Fe del 7 al 28 d'octubre de 2012. Una cinquantena de preveres del Bisbat hi prengueren part.

El Dr. Pié-Ninot aprofundí en la seva experiència personal com a expert participant en

el Sínode i en féu un balanç aprofundit tot glossant les 58 proposicions sinodals que segons

el Dr. Pié-Ninot tenen com a objectiu fonamental «reforçar amb més ardor alguns dels aspectes habituals de la missió evangelitzadora de l'Església (litúrgia, catequesi, missió, caritat, testimoni, ministeris, serveis...)».

La panoràmica globalitzada de l'Església i les aportacions més significatives ajudaren els preveres a viure amb més comunió la nova evangelització que l'Església els proposa en aquests moments, especialment a Europa.

Aquestes jornades que inclouen la pregària comuna i un dinar de germanor són alhora una vivència de comunió i de fraternitat, així com de posada en comú les activitats que es porten a terme a les parròquies i al Bisbat.